

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۷/۱۸

یونس نگاه

عید قربان، نمایش فاصله‌ها بود

در عید قربان و حج امسال، طالبان ضمن تجارت و کسب عاید و اشتراک گروهی در مراسم حج از خزانه دولت و بیت‌المال، کوشیدند با نشر گزارش‌ها از جریان مدیریت مراسم، نقش حکومت را بازی کنند و نشان دهند که گویا می‌توانند یک روند عمومی را مدیریت کنند. اما آن مراسم که با پول مردم، سیستم‌های مدیریتی از پیش تنظیم شده و سنت دیرینه خودکار به اجرا می‌آید، بیشتر شبیه سوارکاری تانک‌ها و موترهای باقی‌مانده از دولت سابق و فرصت مانور رایگان بود، نه میدان اثبات ظرفیت حکومت‌داری. مراسم حج با حاشیه‌های رشوت‌ستانی، حیف‌ومیل عواید، معرفی دوستان و اقارب و استفاده شخصی زیر نام سهمیه‌بندی نیز همیشه همراه است. در سیستم بسته و استبدادی طالبان، گشودن اسرار مالی معمول نیست و نمی‌توان به‌آسانی فهمید که چه مقدار پول از بودجه حج به جیب اشخاص و تیم‌های دخیل در مدیریت حج ریخته است، اما از حضور مقام‌ها و مسوولان طالبان در حج و شکایت ملا یعقوب از این بابت، می‌توان فهمید که پشت پرده این مراسم حیف‌ومیل جریان داشته است و تعداد زیادی از مسوولان طالبان در این روزها مشغول جمع‌آوری پول، پیش‌برد تجارت و سیر و سفر بوده‌اند.

عید قربان نمایش فاصله طالبان با مردم نیز بود. ملا حسن آخوند نماز عید را با حضور گروهی از خودی‌های طالبان در ارگ خواند و افرادی چون کرزی، عبدالله و دیگر منتقدان مقیم کابل را در نماز عید او راه نبود. از دیدار ملا حسن با نماینده‌گان شوراهای، اصناف و گروه‌های عید قربان، نمایش فاصله‌ها بود.

در عید قربان و حج امسال، طالبان ضمن تجارت و کسب عاید و اشتراک گروهی در مراسم حج از خزانه دولت و بیت‌المال، کوشیدند با نشر گزارش‌ها از جریان مدیریت مراسم، نقش حکومت را بازی کنند و نشان دهند که گویا می‌توانند یک روند عمومی را مدیریت کنند. اما آن مراسم که با پول مردم، سیستم‌های مدیریتی از پیش تنظیم شده و سنت دیرینه خودکار به اجرا می‌آید، بیشتر شبیه سوارکاری تانک‌ها و موترهای باقی‌مانده از دولت سابق و فرصت مانور رایگان بود، نه میدان اثبات ظرفیت حکومت‌داری. مراسم حج با حاشیه‌های رشوت‌ستانی، حیف‌ومیل عواید، معرفی دوستان و اقارب و استفاده شخصی زیر نام سهمیه‌بندی نیز همیشه همراه است. در سیستم بسته و استبدادی طالبان، گشودن اسرار مالی معمول نیست و نمی‌توان به‌آسانی فهمید که چه مقدار پول از بودجه حج به جیب اشخاص و تیم‌های دخیل در مدیریت حج ریخته است، اما از حضور مقام‌ها و مسوولان طالبان در حج و شکایت ملا یعقوب از این بابت، می‌توان فهمید که پشت پرده این مراسم حیف‌ومیل جریان داشته است و تعداد زیادی از مسوولان طالبان در این روزها مشغول جمع‌آوری پول، پیش‌برد تجارت و سیر و سفر بوده‌اند.

عید قربان نمایش فاصله طالبان با مردم نیز بود. ملا حسن آخوند نماز عید را با حضور گروهی از خودی‌های طالبان در ارگ خواند و افرادی چون کرزی، عبدالله و دیگر منتقدان مقیم کابل را در نماز عید او راه نبود. از دیدار ملا حسن با نماینده‌گان شوراهای، اصناف و گروه‌های اجتماعی و سیاسی غیرطالبان در روز عید نیز خبری نشر نشده است. او که در مقام حاکم کابل و شخص اول اداری کشور نشسته است، با وجود تبلیغات وسیعی که از وجود امنیت می‌کنند، مثل دیگر حاکمان به مسجد عیدگاه نرفت و در روزهای عید با باشندگان کابل دید و وادید نداشت. ملا حسن که پراشوتی به ارگ رسیده است، با باشندگان پایتخت وجه مشترک و تماس وسیع ندارد. حتی زمانی که در قرن نوزدهم جنرالان، وایسراها و دست‌نشانده‌گان انگلیس اداره کابل را به دست می‌گرفتند، در عیدها می‌کوشیدند با مردم

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنیت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

در تماس باشند، به جاده‌ها بروند و برای پذیرایی از منتفذان و نماینده‌گان اقشار مختلف دسترخوان فرش کنند، اما ملا حسن چنین نکرد.

آن طرفتر، شفاق دیگری در عید آشکار شد. افرادی چون عبدالله، کرزی و دیگر مقام‌ها و منتفذان باقی‌مانده از دوران پیش از طالب، کوشیدند با دید و وادید درون‌قشری خود از عید فرصتی برای نمایش حضور بسازند. عبدالله با پذیرایی از ده‌ها زورمند، وکیل، منتفذ و قوماندان تسلیم‌شده به طالب و منتظران لویه‌جرگه، طبق عادت نمایش رنگینی راه انداخته بود که نه با واقعیت بی‌رنگی حاکمیت طالبان همخوانی داشت و نه با گرسنگی و افسردگی ماموران، کارگران، دهقانان و دیگر باشندگان عادی کشور؛ کسانی که به‌ندرت توانایی پهن کردن دسترخوان عیدی پررنگ را داشتند.

مانور طالبان هنوز ادامه دارد. آنان با زایرانی که برمی‌گردند، مصاحبه می‌کنند. مقام‌های آن گروه خاطرهنویسی می‌کنند و عکس‌های حج و سفر خود را شریک می‌سازند، تو گویی آن مراسم برای ادای فریضه دینی نبوده، بلکه مراسم سیاسی و تفریحی بوده است در خدمت تبلیغ «امارت» و مسوولان آن گروه.

دنیای مردم اما نه به بی‌رنگی طالبان است و نه به زرق‌وبرق تاجر-سیاست‌مداران بازمانده از دوران جمهوری اسلامی. آنان عده‌ای در خلوت خانواده‌گی و رفیقانه محافل کوچک برگزار کردند، موسیقی شنیدند، کسانی رقصیدند و بسیاری با وجود تن‌های تکیده و لباس‌های کمرنگ، هم‌دیگر را با لبخند به بغل کشیده و عید مبارکی گفته‌اند. تعدادی برای ادای فریضه دینی، بی‌ادعا و آرام به حج رفته و از آن‌جا نیز بدون سیاست و ریا برگشته‌اند.

در عید خبر از شکستن آلات موسیقی و دره‌کاری جوانان آوازخوان و علاقه‌مند شادی نیز نشر شد. عید قربان مراسم نمایش شفاق‌ها بود و فاصله حاکمان امروز و زورمندان سابق با مردم را یادآوری کرد. و سیاسی غیرطالب در روز عید نیز خبری نشر نشده است. او که در مقام حاکم کابل و شخص اول اداری کشور نشسته است، با وجود تبلیغات وسیعی که از وجود امنیت می‌کنند، مثل دیگر حاکمان به مسجد عیدگاه نرفت و در روزهای عید با باشندگان کابل دید و وادید نداشت. ملا حسن که پراشوتی به ارگ رسیده است، با باشندگان پایتخت وجه مشترک و تماس وسیع ندارد. حتا زمانی که در قرن نوزدهم جنرالان، وایسراها و دست‌نشانده‌گان انگلیس اداره کابل را به دست می‌گرفتند، در عیدها می‌کوشیدند با مردم در تماس باشند، به جاده‌ها بروند و برای پذیرایی از منتفذان و نماینده‌گان اقشار مختلف دسترخوان فرش کنند، اما ملا حسن چنین نکرد.

آن طرفتر، شفاق دیگری در عید آشکار شد. افرادی چون عبدالله، کرزی و دیگر مقام‌ها و منتفذان باقی‌مانده از دوران پیش از طالب، کوشیدند با دید و وادید درون‌قشری خود از عید فرصتی برای نمایش حضور بسازند. عبدالله با پذیرایی از ده‌ها زورمند، وکیل، منتفذ و قوماندان تسلیم‌شده به طالب و منتظران لویه‌جرگه، طبق عادت نمایش رنگینی راه انداخته بود که نه با واقعیت بی‌رنگی حاکمیت طالبان همخوانی داشت و نه با گرسنگی و افسردگی ماموران، کارگران، دهقانان و دیگر باشندگان عادی کشور؛ کسانی که به‌ندرت توانایی پهن کردن دسترخوان عیدی پررنگ را داشتند.

مانور طالبان هنوز ادامه دارد. آنان با زایرانی که برمی‌گردند، مصاحبه می‌کنند. مقام‌های آن گروه خاطرهنویسی می‌کنند و عکس‌های حج و سفر خود را شریک می‌سازند، تو گویی آن مراسم برای ادای فریضه دینی نبوده، بلکه مراسم سیاسی و تفریحی بوده است در خدمت تبلیغ «امارت» و مسوولان آن گروه.

دنیای مردم اما نه به بی‌رنگی طالبان است و نه به زرق‌وبرق تاجر-سیاست‌مداران بازمانده از دوران جمهوری اسلامی. آنان عده‌ای در خلوت خانواده‌گی و رفیقانه محافل کوچک برگزار کردند، موسیقی شنیدند، کسانی رقصیدند و بسیاری با وجود تن‌های تکیده و لباس‌های کمرنگ، هم‌دیگر را با لبخند به بغل کشیده و عید مبارکی گفته‌اند. تعدادی برای ادای فریضه دینی، بی‌ادعا و آرام به حج رفته و از آن‌جا نیز بدون سیاست و ریا برگشته‌اند.

در عید خبر از شکستن آلات موسیقی و دره‌کاری جوانان آوازخوان و علاقه‌مند شادی نیز نشر شد. عید قربان مراسم نمایش شفاق‌ها بود و فاصله حاکمان امروز و زورمندان سابق با مردم را یادآوری کرد.

یونس نگاه